

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 13973-11-22 בומבך ואח' נ' פלוני

לפני כבוד השופט עדי הדר

התובע: אילן בומבך, עו"ד

נגד

הנתבע: פלוני

החלטה

לפני ביהמ"ש בקשת הנתבע להטיל חיסיון על החלטת ביהמ"ש בה דחה בקשתו להיחקר היום בהוועדות חזותית וביהמ"ש שמע היום בדיון תשובת הנתבע.

ביהמ"ש הטיל חיסיון על ההחלטה עד לשמיעת תשובת התובע ולאחר שמיעת התשובה היום בדיון, ביהמ"ש קובע כי יקבל חלקית הבקשה, אך ורק לעניין הפרק הרפואי בהחלטה. לכן, להלן הנוסח שיפורסם החל מתאריך 15.3.25 ככל שהמבקש לא יקבל צו עיכוב ביצוע מערכאת הערעור.

"לפני ביהמ"ש בקשת הנתבע לקיים חקירתו בהוועדות חזותית ותשובת התובע.

1. המבקש הגיש בתאריך 17.2.25 בקשה לקיים חקירתו בהוועדות חזותית. הוא נימק הבקשה בכך שבעקבות תכנית טלוויזיה, הוא ספג איומים והדבר הוביל להחמרה קשה במצבו הנפשי שהיה ירוד מלכתחילה וטען שמצבו הנפשי אינו מאפשר לו להגיע לישראל ולשהות בה והאיומים המופנים אליו גורמים לו לשיתוק של ממש וכי אם יגיע לחקירה מצבו הנפשי ידרדר עוד יותר ו"אין ספק כי לא יוכל להתמודד היטב עם חקירה נגדית במסגרת ההליך" וכי יש ליתן לו הזדמנות הוגנת להתמודד באופן אפקטיבי. המבקש טען שהבקשה עומדת "בנקל" בכל התנאים הנדרשים לפי תקנה 72 לתקסד"א התשע"ט - 2018 (להלן: "התקסד"א") וכי חל שינוי בפסיקה ביחס לחקירה בהוועדות חזותית בעקבות מגפת הקורונה וכי כיום אין להגביל זאת ל"מקרה קיצון בלבד". עוד טען, שצו עיכוב יציאה מהארץ שהוצא נגדו מהווה סיבה טובה המצדיקה העתרות לבקשה וכי יש לאבחן בין בקשתו ובין נסיבות ההליך בע"מ 1452/19 פלוני נ' פלונית (להלן: "עניין פלוני") וכי יש להעדיף את ההכרעה ברע"א 61584-12-22 בלט נ' פלוני (להלן: "עניין בלט"). עוד טען, שמהדיון שהתקיים בתאריך 11.2.25 עלה שלא ייגרם כל נזק מניהול החקירה בהוועדות חזותית. המבקש צרף להצהרתו הודעות שקיבל מגורמים שונים והקלטות שלא תומללו של שיחות שניהל עם נותני שירותים שונים שכינו אותו "שקרן" ו"נוכל" והפנה לחוות דעת שהגיש בעבר וטען שמצבו הנפשי אינו מאפשר לו לחזור לישראל. ביהמ"ש הורה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 13973-11-22 בומבך ואח' נ' פלוני

למשיב עוד במועד הגשת הבקשה, דהינו, 17.2.25, להשיב והורה למבקש להערך להגעה לדיון שיתקיים בתאריך 5.3.25.

2. המשיב טען בתשובה שהגיש היום, 2.3.25, כי הבקשה אינה נתמכת בתצהיר כנדרש, אלא בהצהרה, וזאת למרות שמותר לאמת הצהרה של מי שנתן ההצהרה בישראל ומכיוון שהמבקש נתן ההצהרה בחו"ל, מכאן שהבקשה אינה נתמכת בתצהיר כנדרש. עוד טען, שהבקשה אינה עומדת בתנאי הפסיקה לעניין חקירה בהוועדות חזותית שכן המבקש אינו בבחינת תושב זר וזאת משום שהיה תושב ישראל עד לחודש דצמבר האחרון והעתיק מקום מגוריו לאחר שביהמ"ש קבע מועדי שמיעת הראיות וזאת תוך שבהליכים אחרים הוא טען שמדובר בשהייה זמנית בחו"ל. עוד טען, שעדות המבקש אינה נדרשת למחלוקת מצומצמת בהיקפה, אלא מדובר בעד ההגנה היחידה וכי המבקש לא הוכיח כי יקשה עליו מאד להגיע לישראל מתורכיה ולעניין הקושי הנפשי, טען, אין די בחוות דעת של פסיכולוג שכן היה על המבקש לתמוך הבקשה בחוות דעת של פסיכיאטר. עוד טען, שהאיומים אליהם מפנה המבקש בהצהרה הופנו אליו מלפני זמן רב. כמו כן, המשיב הפנה לפסיקה בדבר חשיבות התרשמות בית המשפט ממתן העדות באולם בית המשפט ולכך ששני מותבים שונים דחו לאחרונה בקשות דומות של המבקש.

חוות הדעת אינה מבססת הטענה שעל ביהמ"ש להעתר לבקשה מבחינה רפואית

3. כותרת חוות הדעת – מכאן יחול חיסיון על המשך הפיסקה שהושמטה מהחלטה זו.

4. מן האמור לעיל עולה שחוות הדעת מערבת בין טענות לגוף המחלוקת בין התובע ובין הנתבע ובין טענות לעניין השתתפות המבקש בדיונים. אולם, פרט לאמירה כללית ובלתי מחייבת לפיה על ביהמ"ש לשקול פטירת המבקש מהופעה בבית משפט, אין בה כדי לבסס המסקנה שהתייצבות לדיון בבית משפט תגרום לפגיעה רפואית במבקש בשונה מעניינים של עדים רבים אחרים שסובלים מתופעות דומות. המומחה לא מתייחס כלל לחקירה בהוועדות חזותית ולכאורה, הוא שולל השתתפות בדיון ולא דווקא השתתפות בדיון בבית משפט. אין בחוות הדעת נתונים המצדיקים פטירת המבקש ממתן עדות בבית משפט, להבדיל ממתן עדות בהוועדות חזותית, שעה שהמבקש אינו עותר לפטור אותו כלל מקיום דיונים – מטיל חיסיון על המשך הפיסקה שהושמט מהחלטה זו.

כמו כן, במעמד הדיון הקודם, התובע הציג כתב בי דין מטעם המבקש בהליך אחר שהוגש בסמוך לאותו דיון. מכאן שגם אם ביהמ"ש היה מוצא בחוות הדעת, את שאין בה, חוות דעת רפואית שקובעת שמסיבות רפואיות יש להעתר לבקשה, המבקש עצמו אינו מרחיק עצמו מהליכים משפטיים עד מועד החלטתו, אלא מעדיף לנהל אותם מתורכיה החל מסוף חודש דצמבר 24. אשר על כן, ביהמ"ש קובע שחוות הדעת אינה מבססת הבקשה להוועדות חזותית.

האם איומי נושים וגידופים ברשתות חברתיות מהווים סיבה טובה?

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 22-11-13973 בומבך ואח' נ' פלוני

5. המבקש צרף להצהרתו איומי נושים ואיומים וגידופים במרשתת עקב תכנית הטלוויזיה בה מדובר בהליך זה. המבקש עצמו אינו מייחס לאיומים אלה חשיבות רבה מדי שכן לא צרף תלונות למשטרה נגד המאיימים וכאמור לעיל הוא לא צרף להצהרה איומים ממועד קרוב ליציאתו לתורכיה. לכן, ביהמ"ש קובע שלא הוכח שהגעה לאולם ביהמ"ש, מקום מוגן ובטוח, תוך תיאום עם קצין הבטחון של בית המשפט, ככל שהמבקש יעתור לכך, מצדיקה הוועדות חזותית.

האם צו עיכוב יציאה מהארץ מהווה סיבה טובה להעתר לבקשה?

6. לנוכח האמור לעיל, ביהמ"ש קובע שהסיבה המהותית היחידה שמעלה המבקש, היא רצונו לעקוף צו עיכוב יציאה שהוצא נגדו. כאמור בסקירת טענות הצדדים, המבקש טוען שפסיקת בית המשפט המחוזי בבאר שבע בעניין בלט משקפת שינוי בפסיקה שמצדיק העתרות לבקשתו, ואף רואה בחשש מצו עיכוב יציאה "סיבה טובה" להעתר לבקשה. התובע מפנה לפסיקת בית המשפט העליון בעניין פלוני שמאשרת קביעת ביהמ"ש המחוזי בתל אביב לפיה, עקיפת צו עיכוב יציאה אינה סיבה טובה. על פניה הלכה מאת ביהמ"ש העליון גוברת על פסיקת בית משפט מחוזי. ביהמ"ש דוחה הטענה שדחיית בקשת רשות ערעור אינה יוצרת הלכה. ביהמ"ש העליון מצא בהחלטתו לסקור את תמצית קביעת בית המשפט המחוזי לפיה "בקשת רשות הערעור שהגיש המבקש על החלטה זו נדחתה על ידי בית המשפט המחוזי. בית המשפט המחוזי ציין כי נקבע בפסיקה "שחשש מהליך פלילי או מצו עיכוב יציאה מן הארץ על ידי נושים אינו מהווה סיבה טובה להתיר עדות מחוץ לישראל". חזקה על ביהמ"ש העליון שאם סבר שעקיפת צו עיכוב יציאה הינה "סיבה טובה" להעתר לבקשה לקיים חקירה בהוועדות חזותית, וכי ביהמ"ש המחוזי בתל אביב גרס כביכול לעיוות דין עקב יישום שגוי של הדין, שהיה מוצא להתערב. אולם, ביהמ"ש העליון קבע, כפי שציטט המבקש עצמו, שהוא לא מצא שהמחלוקת "מעוררת שאלה עקרונית משפטית החורגת מעניינם של הצדדים". מכאן שעל פי פסיקת בית המשפט העליון, המחייבת בית משפט זה, עקיפת צו עיכוב יציאה, אינה "סיבה טובה" להמיר התייצבות לחקירה נגדית באולם ביהמ"ש בחקירה בהוועדות חזותית.

7. ביהמ"ש דוחה הניסיון של המבקש לאבחן את עניין פלוני מענינו בטענה שבעניינו ישנן מספר סיבות המצדיקות העתרות. כאמור לעיל, ביהמ"ש קבע קודם לכן בהחלטה זו שאין הצדקה רפואית להעתר לבקשה, וכי לא הוכח שקיימים איומים ממשיים, ואם קיימים, כיצד הם יבואו לידי ביטוי בהיכל בית המשפט. ביהמ"ש קובע שמעבר לכך שהלכה שאושרה ע"י בית המשפט העליון גוברת, דווקא את עניין בלט ניתן לאבחן ולקבוע שאין בו כדי לסייע למבקש. בית המשפט המחוזי נתן החלטתו בחלוף שלוש שנים מאז המבקש שם עבר להתגורר באוסטרליה, וזאת לאחר שיהוי רב בניהול ההליכים נגדו ע"י המשיב שם ומדובר בהחלטה הנוגעת לחקירתו בהוועדות חזותית ביחס לבקשה לביטול פסק דין שביהמ"ש נתן נגדו במעמד צד אחד. לענייננו, המבקש הגיש כתב הגנה ואף הגיש תביעה שכנגד, תוך כדי שהוא לשיטתו מחמיר כביכול מצבו הרפואי עקב עיסוק באירועים שגרמו לו (ההמשך מושמט מחמת חיסיון), וסמוך למועד תחילת שמיעת הראיות עשה דין לעצמו ויצא אל מחוץ לגבולות המדינה בנסיבות שהוא נמנע מלהתייחס אליהם

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 13973-11-22 בומבך ואח' נ' פלוני

בהצהרתו. מצופה היה שהמבקש יפרט בעניין זה, אך הוא אינו מזכיר כלל צו עיכוב היציאה בהצהרתו המחזיקה שישה סעיפים מהותיים בלבד, בהם הוא מפנה לחוות הדעת ולאיומים כלפיו בלבד. מכאן שלא ידוע האם יצא את גבולות המדינה לאחר שהוצא נגדו צו עיכוב יציאה ואם כן, הכיצד עקף אכיפת הצו, ומדוע על בית משפט זה ליתן יד לעקיפת צו עיכוב יציאה בין אם היה קיים כאשר יצא את הארץ ובין אם קיים לאחר צאתו את גבולות המדינה.

8. המבקש עצמו מפנה לפסק הדין ברע"א 4945/21 פלוני נ' פקיד שומה בו ביהמ"ש העליון עומד על חשיבות הגשת הבקשה לקיים הדיון בהוועדות חזותית בתום לב. ביהמ"ש קובע שמכלול הנסיבות מלמד, שהסיבה המהותית היחידה להגשת הבקשה הינה רצונו של המבקש לעקוף צו עיכוב יציאה נגדו, ועל פי פסיקת ביהמ"ש העליון, עצם הסתרת עניין זה בהצהרת המבקש ועצם הציפייה שבית משפט ייתן יד לעקיפת צו עיכוב יציאה בנסיבות שהמבקש בחר להסתיר בהצהרתו, מהווה חוסר תום לב ולכן דוחה הבקשה.

9. למעלה מהדרוש, ביהמ"ש מוצא להתייחס לברור מאליו והוא לחשיבות קיום חקירה נגדית באולם בית המשפט, בנסיבות בהן מדובר בחקירת עד ההגנה היחיד, שאף לאחרונה התגורר בישראל. אך בימים אלה בית המשפט העליון נדרש לחובה לנקוט זהירות ביחס לחידושי הטכנולוגיה בבג"ץ 38379-12-24 פלונית נ' בית הדין השרעי לערעורים ירושלים (עליון ; דוד מינץ, יוסף אלרון, גילה כנפי שטייניץ ; 23/02/25) (פורסם בנבו). ביהמ"ש העליון ער בפסק הדין להתקדמות הטכנולוגית ואף מברך עליה, אך הוא מצביע על סכנה שאורבת מאותה התקדמות טכנולוגית כאשר לא נעשה בה שימוש מושכל. באותו עניין דובר על שימוש בבינה מלאכותית ולענייננו, עסקינן בחידושי הטכנולוגיה לעניין הוועדות חזותית. המבקש רואה בהתפתחות הטכנולוגית כהצדקה להתייחסות שונה לחובת ההתייחסות באולם. מעבר להנמקה בחדל"פ (מחוזי ת"א) 19353-12-20 ווב טרגט בע"מ נ' הממונה שצוטטה בתשובה לגבי החשיבות הרבה של התרשמות בית המשפט מעדות באולם, ההחלטות האחרונות של בית המשפט העליון אמורות להזהיר גם מפני שימוש בטכנולוגיות חדשות כגון הוועדות חזותית באופן לא מושכל ע"י בתי המשפט. מבלי להטיל דופי במבקש, יש לומר באופן כללי שאם תתקבל הצעתו שמעתה ייחקר בעל דין בהוועדות חזותית כבעניין שבשגרה שכן הטכנולוגיה מאפשרת זאת, אימוץ מדיניות זו עלול להוביל לתקלות קשות בעת גביית העדות ע"י ביהמ"ש, עקב ניצול לרעה של טכנולוגיה זו, לרבות באמצעות טכנולוגיות חדישות נוספות. עוד ועוד מתברר שמה שבעבר נחשב דמיוני הופך למציאות ולהפך.

ביהמ"ש דוחה הבקשה

10. ביהמ"ש דוחה הבקשה ומחייב המבקש לשלם למשיב שכ"ט בגין הגשת התשובה בסך של 3,500 ₪.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 13973-11-22 בומבך ואח' נ' פלוני

ניתנה היום, ב' אדר תשפ"ה, 02 מרץ 2025, בהעדר הצדדים."

ניתנה היום, ה' אדר תשפ"ה, 05 מרץ 2025, בהעדר הצדדים.

עדי הדר, שופט